

KRITIEK

Komische thriller

door

KRISTIAN KANSTADT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KRITIEK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KRISTIAN KANSTADT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal 2 tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ex - Vriend van Mn/Ex-man van Christina

Mn - Vriend van Ex/Minnaar van Christina

Christina/Afwisselend gespeeld door Ex en Mn.

DECOR EN ATTRIBUTEN:

Bokszak, twee tafels met één tafellaken, vier stoelen, twee varkenskoppen op staken, pistool. Kostuums: battledress, maatkostuum, rok.

MUZIEK:

Voor aanvang van het stuk Mieke Telkamps 'Waarheen gaat de weg' als tune bij de crematie van Christina. Bij het versneld afdraaien licht even een crucifix achter het gordijn op, dan verschijnen de spelers.

Ex: Alles wat ik in mijn leven en in mijn werk deed, deed ik voor haar, voor Christina!

Mn: Voor je smerige politieke vriendjes, je deed helemaal niks voor haar!

Ex: Hoor, rent to kill aan het woord.

Mn: Wellicht sta ik daarom dichterbij de hemel, dichterbij haar.

Ex: Hemel ja, laten we vooral niet vergeten hoe dicht je bij haar op aarde stond, hè.

Mn: Oh gaan we insinueren?

Ex: Vlak voor ze vertrok, trof jij haar dood aan!

Mn: Dood? Vermoord!

Ex: Schreeuw niet zo, daar krijg je haar niet mee terug; neem een voorbeeld aan mij.

Mn: Ben je altijd zo met jezelf bezig?

Ex: Moet ik het dan aan jou overlaten? Het is bekend waar dat toe leidt.

Mn: Ik was haar voor- en achterdeur!

Ex: *(tot publiek)* En ik was de best betaalde journalist van Nederland, zeg maar de P.R. voor militair materieel in het buitenland. De zaak met dat nucleair spul en die doorverkochte rubberkogels via de DDR naar Pretoria heeft me genekt. Het was een vrijbrief voor mijn eigen opinieblad om me in de grond te trappen. Kijk, als er nergens een oorlog viel uit te vechten, bedacht ik er wel een. 'Zeg Generaal zo en zo, het wordt weer eens tijd dat er een tank door de straat rijdt!' Ik geloofde in die machines, een gegarandeerd oogmerk, de winst en voor velen, wat zeg ik voor half Vlissingen werk. Onze premier kreeg de fregatten in de A-klasse, de Zeeleeuw en Walrus door mij op een dienblaadje bij de thee geserveerd. Er waren techneuten en handwerklieden, goeie handwerklieden die snakten naar een baan; om de dooie dood dacht ik, dan treft je toch geen blaam! Aten niet duizenden van het brood verworpen uit een monster-lijk produkt? Zij vroegen zich ook niet af, hoevelen zijn er vandaag op de draaibank uit elkaar gerukt. Okay, ik wist het te verkopen; okay, kijk daar getwist, daar brand, het is opgelet. Met een geweer in de hand wordt ieders woord wet! *(tot Mn)* Weet je, je was niet eens haar zijdeur.

Mn: Wat weet jij er eigenlijk van? *(tot publiek)* Ik had vroeger een eenvoudige baan als assistent externe betrekkingen bij Muiden BV. Met explosieven onder de klanten komen, etentjes voor de pers organiseren. Ik mocht vooral graag met Oostenrijkers zaken doen. Daar viel altijd wel wat met neo's te ritselen. Naar Chili, Paraguay, Oeganda, zelfs vanuit België weer terug naar België.

Ex: *(tot publiek)* Toen ik eenmaal uit deze business was, gaf ik er natuurlijk verschrikkelijk op af. Ach nee, niet van die pacifistische gemeenplaatsen zoals, er steekt geen greintje leven in een mens die geen fluit om een ander geeft, nee, ik was gewoon opgelucht; opgelucht niet meer in wapenarsenalen te hoeven denken, eh... hoe heet het ook alweer, als er teveel zijn gedood, eh...

Mn: Overkill.

Ex: Oh ja overkill in statistieken op te delen. Goed, ik was mijn baan kwijt, maar ik was niet van plan het boetekleed om te doen, m'n intelligentie liet dat niet toe. Dus ik naar de fabrikant van de rubberkogels en zeg: door jou sta ik op straat, zorg maar dat ik iets anders krijg! Zo kwam ik in de Rubberen Robby's, zweepslagen met zelfontspanners en fantasie-condooms terecht. Een ware Umwertung weet je, van war naar make luv en niet onverdienstelijk want de aids zat behoorlijk in de lift. Behalve dat ik in deze tijd diepreligieuze gevoelens begon te krijgen, had ik wat huwelijksstrubbelingen met Christina. Natuurlijk, ik was een tijd uit de running geweest. Teevee stuk, auto stuk, dak lek, alles ging stuk. Het liep dus weleens wat hoog op. Christina miste de party's, de egards, de stranden van Capetown, El Salva en... nou ja, tot ze door een of andere gek... hier... notabene in een bondage-outfit van de zaak, gebrandmerkt en gewurgd werd gevonden. Moet je je voorstellen, dankzij het leed van andere mensen had ik twee carrières kunnen opbouwen en was er steeds weer bovenop gekomen, maar dit! Het ontnam me de lust tot leven. Ja, zelfs het recht om te leven. *(tot Mn)* Jezus, wat zit je me stom aan te gapen. Denk je dat ik je niet door heb.

Mn: Gaan we weer insinueren?

Ex: Nee.

Mn: Dat wordt dan de hoogste tijd.

Ex: Ze heeft je wel de kneepjes van het vak bijgebracht, hè, laten we zeggen, een vingeroefening.

Mn: Hou je bek!

Ex: Terugkruipen, juist nu. Ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat je me ergens bij probeert te betrekken! Zij, voor- en achterdeur. Wat nog meer de hemelpoort!

Mn: Ik heb het niet gedaan!

Ex: Nee?

Mn: *(tot publiek)* Ik deed vroeger in wat vechtsporten, handwapens, dus ik was behoorlijk ondersteboven van wat ik de jongens van de weergroep daar in de duinen zag doen. Ze hadden Duinkerken in scène gezet en knalden onder roepen van Wir fahren gegen

Engeland, dummies van Turken de zee in. Een paar waren zich aan het voorbereiden voor Beiroet, anderen voor de Bush in Zuid-Amerika. Ik dacht er toen al over om me op te geven voor Honduras, maar de ontmoeting met Christina liep er dwars doorheen. We zouden gaan trouwen, ons op elkaar loslaten, het christendom erbuiten laten toen... dood, verknald, alles verknald. Ik ruilde het Gooi in voor een trainingskamp in de Sahara en werd de wijsvinger op de plaats waar je een nekschot moet geven, de duim waar je het mes aan de keel zet en leerde van de oorlog te eten. Je krijgt er gereten tandvlees van, vooral als je ze rauw lust. Vanzelfsprekend nooit levend. Kort geleden? Nee, niet lang geleden! En binnenkort weer anders breekt de pleuris onder die barbaren uit. Wie niet uit de hand van vooruitgang wil eten is niet te civiliseren.

Ex: Ik heb het verpest, ik verwaarloosde Christina.

Mn: Voel je je schuldig?

Ex: Nee, nee.

Mn: Medeschuldig?

Ex: Nee, nee.

Mn: *(tot publiek)* Ze was geil en dorstig. Het gaf inderdaad te denken. Volgens mij kreeg hij hem niet meer omhoog.

Ex: Ik had geen bewijzen!

Mn: Twijfelde je aan haar eerbaarheid?

Ex: Nee, nee.

Mn: Haar loyaliteit?

Ex: Nee ook niet.

Mn: *(tot publiek)* Tegen mij zei ze dat ze tientallen minnaars had en alles deed, om niet alleen te hoeven zijn. Ze wilde onder andere met me na de affaire met dat kind, trouwen.

Ex: Ze kreeg alles, alles wat ze vroeg, daar lag het dus niet aan. Hé het moest wel een vriend zijn.

Mn: Een vriend? Misschien wel een vriendin!

Ex: Nee ze had 'n moeder, mij en... een vriendin... ja honderden.

Mn: Ja okay, maar een speciale vriendin, zoals je een speciale vriend kan hebben.

Ex: Wat bedoel je nou?

Mn: Misschien zat ze wel met d'r neus in een kut. *(tot publiek)* Ineens zag ik boven hun bed in de schaduw van een vergeeld trouwboeket, zijn verbleekt portret. Ik dacht nog, staat je niet net ouwe zuur, had je me maar niet bij je problemen moeten betrekken.

Ex: Een kut, nee, nee, het rook anders, naar een aftershave van een onbekend merk. En hij kende mijn gewoontes.

Mn: Oh, als je op zakenreis was, nee dat vind ik te afgezaagd. Hij

belde als je even uit was. *(tot publiek)* Hij keek op ons neer van de muur en zag wat hij nooit met haar deed op dit uur; ik kon er moeilijk aan wennen.

Ex: Ja precies, zodra ik twee seconden de deur uit was dan...!

Mn: Heb je een idee wie?

Ex: Nou het moet een bekende geweest zijn.

Mn: *(tot publiek)* Ik vroeg haar een keer of hij iets vermoedde waarop zij me verbaasd aankeek en zei: Jij ziet hem vaker dan ik, ik vraag het hem zelf.

Ex: Een keer was ik toevallig thuis en nam de telefoon op! Ik weet zeker dat hij het was.

Mn: Raar, iemand die ik ken?

Ex: Nee, dat lijkt me sterk.

Mn: *(tot publiek)* Hij vroeg snedig kort, 'wie daar' en ik zei 'ik.' En toen werd hij kwaad en zei hallo geeft U antwoord. Toen knalde ik de hoorn er op.

Ex: Tenzij je iemand met de naam 'ik' kent?

Mn: Ik? Nee! *(Mn wendt zich af en verdwijnt obsceen gebarend onder de rok van Christina die over een boksak hangt)*

Ex: *(tot publiek)* De zaak kwam dus bijna in de openbaarheid; wat nucleair spul en een paar containers rubberkogels doken in Pretoria op; ze wilden een deal met me maken om de gierput op geschonden embargo's gesloten te houden. De verontwaardiging was groot toen ik, en ik dacht zelf door mijn uitstekende contacten, plotseling een baan bij defensie kreeg aangeboden. Ik had niet door dat dit een manier was om me de mond te snoeren, dus ik naar Den Haag waar ik twee jaar celibatair boven 'n vogelzaadhandel woonde. Telkens als het gras weer groen werd en het eerste lentezonnetje de showroomkanaries tot waanzin dreef, raakte ik behoorlijk van de kook. Ik stond op springen, het giste onder en ik deed zulke dingen als onze nieuwe nachtkijker op de burens uitproberen. Zie ik opeens op het infrarode schijnsel een gigantische stoot de straat in schuiven. Christina! Ze bleef een ogenblik voor de etalage staan. Ik had me een ongeluk in haar willen storten. Ze had beter door kunnen lopen, maar dat kon zij ook niet weten. Ik rende de trap af, hol de straat op, ga hijgend achter haar aan. Ze leek van achteren groter dan van boven, maar dat was precies wat ik lekker vond. Dus ik ouwehoer haar het dichtstbijzijnde café-dansant in en probeer op de meest onmogelijke manieren haar aandacht te trekken. *(Mn in rok, ontblote borst en sigaar in de mond komt op als Christina en illustreert met een wilde dans en gebarentaal de kennismaking met haar echtgenoot)* Wil je misschien eh, misschien een drankje of zo.

Geen reactie, helemaal niets. Ze slaat haar handen voor haar ogen en oren. Ik geef de moed op en druip af naar de uitgang, als ik ineens een stevige hand op mijn schouder voel. Toen wist ik zeker dat ik met een sterke persoonlijkheid te maken had. Ze trekt me de dansvloer op en blijkt het hele dansrepetoire, van salsa met een driedubbele braziliaanse loupe tot pogo met een snuif bebop en ska, te beheersen. Ik ontworstel me uit haar wurgende houdgreep en kijk geïmponeerd naar haar verrichtingen. Wat een kanjer. Dit is een goeie denk ik bij mezelf. Ik besluit een geanimeerd gesprek met haar te beginnen over liefde in het algemeen en die van mij voor haar in het bijzonder. (*Klep, klep, klep, klep*) Ik leg in een vlaag van hartstocht mijn hand op haar knie. (*Klappen vallen*) Nu moet ik door denk ik, anders krijgt ze me er onder. En voor ik haar kan vragen of ze met me mee naar huis wil, vraagt ze me:

Ch: Ga je mee!

Ex: Ik ben verbijsterd. Wat een ontwapenende persoonlijkheid. Deze moet ik hebben, deze moet mijn kroost verschonen, dit wordt mijn klapstuk op recepties. Ik besluit haar ten huwelijk te vragen. Wil je misschien eh, wil je misschien met mij trouwen? (*een dolle paringsdans volgt*) Ze grijpt me bij mijn haar en ik schiet haar in verwachting. Ik besluit al mijn ambitieuze plannen om iets te worden in deze klotewereld opzij te zetten, licht de zaak op en doe uitverkoop aan de vijand. Schandalen, ontslagen, terwijl ik mij als toegewijde huisvader bekwaam in behangen, planten gieten, stofzuigen, brood bakken en luieren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto